

॥ वंदमातरम् ॥

शाहिरी-डफ नमन

अनंत चतुर्दशी (शके १८५३)

आवृत्ति पहिली

प्रकाशक:- जामखेडकर आणि सन्स.

जळगांव पूर्व खानदेश.

मुद्रक:- नारायण विठ्ठल गंधे

(हिंद-विजय प्रिंटिंग प्रेस, जळगांव.)

(सर्व हक्क प्रकाशकानें स्वाधीन ठेविले आहेत.)

०- जय श्री हिंदू माता -०

शाहीरी-डफ

नमन

(शाहीर प्रल्हदराय)

आदि नमन गणेश देवाला, शारदा देविला,
आणि जननिला, नंतर नमीन सर्व देवास, ज्यांची
उज्वल किर्ती खास, नमन त्या साधुसंत महंतास
॥ जी जी ॥ धृ० ॥

मज नाही काव्य कल्पना, अधीर मी मना,
करितो याचना, उघडुनि शब्द भांडार खास, धावी
स्फूर्ति छेद करण्यास, करावी करुणा मी अज्ञान ॥ जी ॥

विनंतीस मान देऊन, आले धाऊन, स्फूर्ति देऊन,
गाता-गावविता तूच भगवान, तुझे सुर सर्व गाती

(१९)

गुण गान, ~~कुण्ड~~ कांठि मी कवनास ॥ जी ॥

इफा वरील थाप ऐकून, जमले सभाजन, येथे
येऊन, करावे श्रवण तुही समयास, गाजतो डंका
तीन्ही लोकास, नमन या हिंद भूमी चरणास ॥ जी ॥

हिमनग धवल पूर्ण हा असे, गंगानीर तसे, चंद्र
विष तसे, किर्तीचा शुभ्र धंग हा खास, ह्यणुनच
ऐकावा इतिहास, नमन या हिंद भूमी चरणास ॥ जी ॥

विदेहात जनक शिरीषी, शुक्र महामुनी, नाहीं
कुणी जनी, भारतिवरील शुकालण्यास, रामकृष्ण
थोर सर्व जगतास, नमन या हिंद भूमी चरणास ॥

सावित्री अहील्या प्रति, जगदुष्या सती, वर्णू मो
किती, शिल संपन्न पतीव्रता खास, दगाग त्यांचा
सुरही लोकांस, नमन या हिंद भूमी चरणास ॥ जी ॥

सूर्य साक्य कला कुमर, धन आणि बल, धान्य
अग्नि जल, सुवर्ण भूषाम अथ सक्तास, अज
अज्ञानां मात्र अवकास, जपन या हिंद भूमी
चरणास ॥ जी जी ॥

(बाल्यं. १)

सुथुराज प्रताप सिंहास शिव सर्वा धन्य जगतास ॥
स्थापुनी, हिंदी राज्यास, धुळ चारली सन्धी अनुम ॥
येवन समी मोडूनो खास, रोशेतो आपल्या धर्मास ॥

(३)

(बाल नं. २)

रामदास सगदुह झाले राज कारणी ॥
किती वर्षू शूर मुत्सदी महा धोरणी ॥
शनिेश्वर, नामदेव, श्रीधर येई मनी ॥
बास्मीक, कालिदास, झाले हो अग्रणी ॥
अनंत फंदी, रामजोशी, होनाजी नी ॥
कित्येक शाहीर हाति डफ धेऊनी ॥
चितन्य दिल हो त्यानी स्वराज्या तुनी ॥
गजबजला अवधा महाराष्ट्र शूर-मर्दानी ॥
महाराष्ट्र देवता प्रसन्न झाली झणी ॥
मर्दवीर लोपता पारतन्य येक्षणी ॥

(बाल नं. १)

अठराशे अठरा सालांत, फितुन्वांचा पुरला हेत ॥ जी
या मदन वन-भूमीत, नरसिंह झाले अमीत ॥ ३ ॥

(बाल नं. ३)

रणमर्द थापु गोखला । स्वामी कार्ये देह ठेविला ।
नवामनु विपरीत आला । नाना पेशवे तात्या
टापिवाला । दादा भाई चिपळुणकर झाला । सार्वजनिक
काका फुरफुरला । गोपाल कृष्ण गोखला । लोकमान्य
टिळक तो भला । थावला पहा समयाला । नाही रत्न

लाभल देशाला । शिवरामपंत नेले धामाला । त्याग
 मुर्ती दास ही गेला । भ्रष्टानंद गेला विलयाला । पंजाब
 केंसरी लाला । पण तो ही गेला स्वर्गाला । मोतीलाल
 नेहरूजी गेला । सुभाष बाबु कलकत्त्याला । मालविय
 काशी क्षेत्राला । नेहरूजी प्रयाग क्षेत्राला । अणे सुंज
 नागपुर भागाला । वरसोपंत तात्या पुण्याला ।
 सावरकर बंधु नाशिकाला । दुसरा गांधी झाला
 सरहद्दीला । शांति त्रिद महात्माजी भला । वहभ
 भाई गुजराथ वाजुला । अन खाडिलकर राहिले
 मुंबईला । कितो वीर वर्णू गणतीला । म्हणूनच बंद
 हो केला या यादिला ॥ जी ॥

(मिळवणी)

आदि नमन गणेश देवाला, शारदा देविला,
 आणि जननीला, नंतर नमीम सर्व देवांस, प्रल्हादराय
 जोडी हा अनुप्रास, नमन या हिंदू भूमी
 चरणास ॥ जी जी ॥

(समाप्त)

